

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanému **JUDr. Ing. J. M. a spol.** pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. februára 2007 v Bratislave, návrh predsedu senátu Špeciálneho súdu v Pezinku zo dňa 12. februára 2007 na predĺženie lehoty trvania väzby obžalovaného **D. B., Ing. P. P. a JUDr. Ing. J. M.** a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 71 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sa lehota trvania väzby obžalovaných

D. B., nar. X. v B., trvale bytom B.,
t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

Ing. P. P., nar. X. v B., trvale bytom
B., t.č. vo väzbe v Ústave
na výkon väzby Bratislava,

JUDr. Ing. J. M., nar. X. v H., trvale bytom
B.B., t. č. vo väzbe
v Ústave na výkon väzby Bratislava,

p r e d l ž u j e d o 30. júna 2007

O d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal dňa 24. novembra 2004 pod sp. zn. VII Gv 205/04-251, na Krajský súd v Banskej Bystrici obžalobu, v ktorej obžalovanému Ing. P. P. a spoluobžalovaným JUDr. Ing. J. M. a D. B. kládol za vinu spáchanie trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. v jeho pôvodnom znení a trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) na skutkových základoch uvedených v skutkových vetách výrokovej časti citovanej obžaloby.

Obžalovaní sú trestne stíhaní počnúc dňom 21. októbra 2002 na základe uznesenia vyšetrovateľa Sekcie justičnej polície Policajného zboru, Odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti Bratislava, ČVS:VKE-10/OVOZTČ-BA-2002, kedy im bolo v zmysle § 163 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.) vznesené obvinenie pre uvedenú trestnú činnosť.

Obžalovaný D. B. bol vzatý do väzby uznesením sudkyne Okresného súdu Košice I zo 7. mája 2004, sp. zn. 8 Ntv 56/02, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26. mája 2004, sp. zn. 4 Tpo 68/04, podľa § 68 ods. 1 Tr. por. z dôvodov ustanovenia § 67 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., pričom lehota trvania väzby tohto obžalovaného začala plynúť 7. mája 2004 o 10.00 hod.

Naposledy rozhodol Najvyšší súd o väzbe obžalovaného dnešného dňa, keď uznesením, sp. zn. 1 Tošs 8/2007, rozhodol o jeho sťažnosti proti uzneseniu Špeciálneho súdu v Pezinku zo dňa 26. januára 2007, sp. zn. PK-1 Tš 8/20050 tak, že zamietol sťažnosť obžalovaného D. B. proti uzneseniu, ktorým bol ponechaný vo väzbe a nebola prijatá záruka inej osoby.

Obžalovaný Ing. P. P. bol vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. uznesením sudcu Okresného súdu Košice I z 24. októbra 2002 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice zo 7. novembra 2002, pričom lehota trvania väzby začala plynúť od 21. októbra 2002. Následne bol obžalovaný dňa 21. júna 2003 prepustený na slobodu a opätovne do väzby dodaný z cudziny 6. augusta 2004. Naposledy rozhodol tunajší súd o jeho

sťažnosti proti uzneseniu Špeciálneho súdu v Pezinku zo dňa 12. februára 2007, sp. zn. 1 Tš 8/2005-3489 tak, že dnešného dňa zamietol jeho sťažnosť proti uzneseniu, ktorým zamietol jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu.

Obžalovaný JUDr. Ing. J. M. bol pôvodne vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por., pričom táto začala plynúť 21. októbra 2002 a trvala do 21. júna 2003, kedy bol prepustený na slobodu. Následne bol vzatý do väzby 27. júna 2003 z dôvodov uvedených v § 67 ods. 3 písm. b/ Tr. por. a trvala do 30. júna 2003 a pokračovala od 3. júla 2003 až do 3. augusta 2004, kedy bol prokurátorom prepustený na slobodu. Opätovne bol vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 67 ods. 3 písm. a/ Tr. por. pričom väzba začala plynúť dňom 30. novembra 2006.

Naposledy o väzbe obžalovaného rozhodol tunajší súd dnešného dňa, keď zamietol jeho sťažnosť proti uzneseniu Špeciálneho súdu v Pezinku z 26. januára 2007, sp. zn. 1 Tš 8/2005-3320, ktorým zamietol jeho žiadosť o prepustenie z väzby a zároveň neprijal ním ponúknutú peňažnú záruku a písomný sľub.

Na obžalovaných bola dňa 4. novembra 2004 podaná obžaloba.

Dňa 12. februára 2007 predseda senátu Špeciálneho súdu v Pezinku predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky kompletný spisový materiál, sp. zn. PK-1 Tš 8/05 s návrhom na predĺženie lehoty trvania väzby u obžalovaných do **30. septembra 2007**.

Návrh odôvodnil poukazom na vyššie konštatované fakty i rozsahom trestného stíhania. Ozrejmil, že nebolo spochybnené dôvodné podozrenie z účasti obžalovaných na spáchaní skutku v rozsahu podanej obžaloby. Uviedol, že súd prvého stupňa nedisponuje žiadnymi zárukami, ktoré by mu umožnili prepustiť obžalovaných z väzby na slobodu, pričom aj v tejto fáze trestného konania podľa jeho zistení hrozí, že by sa v prípade prepustenia na slobodu snažili vyhnúť trestnému stíhaniu, resp. hroziacemu trestu, taktiež existuje dôvodná obava, že by obžalovaný P. mohol pokračovať v páchaní majetkovej trestnej činnosti.

Keďže podľa názoru predsedu senátu prvostupňového súdu reálne hrozí obava, že prepustením obžalovaných na slobodu dôjde k zmareniu poprípade sťažaniu dosiahnutia účelu trestného konania, v súlade s ustanovením § 71 ods. 2 Tr. por. požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky o predĺženie lehoty trvania jeho väzby na primeranú, t. j. do 30. septembra 2007, s argumentáciou trvania dôvodov ich väzby.

K návrhu predsedu senátu sa vyjadrili obžalovaní jednak na verejnom zasadnutí Najvyššieho súdu. Uvedli, že vo väzbe sa nachádzajú už dlhšiu dobu, pričom po podaní obžaloby súd vytýčil vec až po 14 mesiacoch. Vo veci sa cítia byť nevinní, pričom neexistujú ani dôvody väzby. Navrhli preto, aby návrhu predsedu senátu na predĺženie lehoty trvania väzby nebolo vyhovené a aby boli prepustení na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci z hľadísk uvedených v ustanovení § 71 ods. 2 veta druhá Tr. por., na podklade predloženého spisového materiálu konštatuje, že návrh predsedu senátu je dôvodný, nie však v celom rozsahu.

Z obsahu trestného spisu je zrejmé, že dôvody väzby obžalovaných tak, ako to vyplýva z doterajších rozhodnutí súdov oboch stupňov o ich väzbe, je naďalej podložený konkrétnymi skutočnosťami. Preto v tomto smere odkazuje na dôvody prezentované v súvislosti s obžalovanými v týchto uzneseniach a rovnako dáva do pozornosti i aktuálne uznesenia Najvyššieho súdu z dnešného dňa, sp. zn. 1 Toš 7/2007, 1 Toš 8/2007 a 1Toš 10/2007.

Podľa § 71 ods. 2 Tr. por. v znení novely číslo 366/2000 Z. z. väzba v konaní pred súdom spolu s väzbou v prípravnom konaní nesmie trvať dlhšie ako dva roky. Ak nebolo možné pre obťažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie v tejto lehote skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, môže o ďalšom trvaní väzby na nevyhnutne potrebnú dobu rozhodnúť Najvyšší súd,

a to aj opakovane. Celková doba trvania väzby nesmie presiahnuť tri roky a pri obzvlášť závažných trestných činoch päť rokov.

D. B., P. P. a J. M. sú postavení pred súd v pozícii obžalovaných za úmyselnú, vysoko spoločensky nebezpečnú obzvlášť závažnú trestnú činnosť zaradenú do ustanovenia § 62 ods. 1 Tr. zák.

Trestné stíhanie nebude z objektívnych dôvodov možné právoplatne skončiť v lehote trvania väzby uvedenej v ostatnom rozhodnutí tunajšieho súdu, ktorým bola lehota trvania väzby predĺžená do 31. marca, pričom v konaní a postupe súdu prvého stupňa neboli zistené subjektívne prieťahy. Pritom ide o rozsiahlu a náročnú vec na dokazovanie, takže k zisteným dôvodom väzby obžalovaných pristupuje preukázaná obťažnosť a rozsiahlosť veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom predsedu senátu Špeciálneho súdu v Pezinku, že v tejto veci hrozí, že v prípade prepustenia obžalovaných z väzby na slobodu bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania (§ 1 Tr. por. i § 71 ods. 2 Tr. por.).

Trestná vec je obtiažna nielen z hľadiska obsahu, ale predovšetkým dokumentovanej matérie, nachádzajúcej sa v štyridsiatich zväzkoch spisu, zahŕňa v sebe veľké množstvo listinných dôkazov, svedeckých výpovedí i znaleckých posudkov. Vyžaduje si preto rozsiahly časový priestor.

Z uvedených dôvodov, keďže návrh bol podaný oprávneným subjektom v zákonnej lehote desiatich dní pred skončením lehoty trvania väzby (§ 71 ods. 3, ods. 4), Najvyšší súd tento akceptoval (§ 71 ods. 2 Tr. por.).

Nevyhnutne potrebnú dobu však ohraničil kratším trvaním lehoty trvania väzby než navrhoval predseda senátu, a to do 30. júna 2007 s poukazom na štádium súčasného konania a tú okolnosť, že väzbou všetkých obžalovaných sa znížilo riziko marenia pojednávania a obštrukcií. Pritom ide o dobu, ktorú vzhľadom na zákonom určenú maximálnu lehotu trvania súdnej väzby u obžalovaných D. B.

a Ing. P. P. (do 31. decembra 2007), možno považovať za dostatočnú na rozhodnutie o podanej obžalobe.

Z týchto dôvodov senát Najvyššieho súdu rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V B. 23. februára 2007

**JUDr. Juraj K l i m e n t , v.r.
predseda senátu**

Uznesenie vypracoval: sudca JUDr. Peter Hatala

Za správnosť vyhotovenia :